

K realizaci říjnového pléna ÚV KSČ ve vojenském školství

Základním posláním školy za socialismu je všestranná příprava mládeže pro život tak, aby z mladých lidí vyrůstali odborně i politicky vyspělí budovatelé socialismu a komunismu. (Ze zprávy předsednictva ÚV KSČ o hlavních úkolech ideologické práce po XIV. sjezdu KSČ.)

Svého času V. I. Lenin napsal: „Záleží hlavně na tom, abychom se nespokojovali s tím, co umíme, čemu jsme se naučili dříve, ale abychom šli stůj co stůj dál, kladli stůj co stůj větší a větší požadavky, přecházeli bezpodmínečně od snadnějších úkolů k obtížnějším. Bez toho není možný žádný pokrok vůbec, není tedy možný pokrok v socialistické výstavbě.“¹⁾ To je také základní idea, z níž bychom měli vycházet při rozpracování říjnového pléna ÚV KSČ na úseku vojenského školství. Nespokojovat se s měřítky, jimiž jsme hodnotili dosavadní práci, neboť nároky jsou stále vyšší a vyšší. Současná etapa rozvoje vyspělé socialistické společnosti a neustálého technického pokroku vyžadují, aby důstojníci a praporečníci po přípravě mohli kvalifikovaně řešit úkoly bojové a politické přípravy a bojové pohotovosti vojsk na úrovni soudobých požadavků.

Naše strana vždy vycházela ve své politice v oblasti školství a vzdělání z obecných a závazných principů marxismu-leninismu.

Z nich také vycházel XIV. sjezd a konkretizovalo je jednání říjnového pléna ústředním výbodu. Jde o tyto principy:

1. Socialismus a komunismus se staly vědou a je nutné k nim jako k vědě přistupovat. Z hlediska uskutečňování politiky to vyžaduje zajistit jednotu a revoluční politické praxe. Před jednotou vědeckého poznání a revoluční praxe neobstojí žádná překážka na cestě řešení úkolů výstavby a obrany socialistické společnosti.

2. Vybudování socialismu a přechod ke komunismu je reálný jen za předpokladu zabezpečení masového vzdělání a výchovy pracujících a přípravy vědeckých kadrů a inteligence.

3. Zabezpečení dynamického rozvoje výrobních sil a všestranného rozvoje naší vyspělé socialistické společnosti vyžaduje od strany a státu vytvářet optimální a všestranné podmínky pro rozvoj vědy a techniky, pro výchovu, přípravu, práci a život socialistické inteligence.

Z těchto principů vycházíme i v oblasti vojenského školství. Svým obsahem

¹⁾ V. I. Lenin, Spisy sv. 28, 1959, str. 193.

tvoří náročný program práce, který je postupně realizován. Tou měrou, jak se upevňuje vedoucí úloha strany, dochází k prohlubování marxisticko-leninského řešení teoretických i praktických problémů školské politiky strany, jak nás o tom přesvědčují závěry Říjnového pléna ÚV KSČ a jejich aplikace na podmínky vojenského školství.

Sjezdová usnesení důsledně vycházejí z trpkého poučení strany z nedávných krizových let. Důrazně podtrhují požadavek podstatně zesílit vliv socialistické ideologie ve všech oblastech a učinit ze školy oporu socialistického zřízení. Její práce musí vycházet z principů jednoty výchovy a výuky a spojení školy se životem. Zvláště byla zdůrazněna úloha učitelů a nároků na jejich politické, odborné a morální kvality, které musí být zárukou, že naše mladá generace bude vždy připravována v souladu s programem výstavby a obrany naší vyspělé socialistické společnosti. Sjezd rovněž položil důraz na důsledné uskutečňování jednotné celostátní školské politiky při zvyšování účinnosti řízení a zkvalitňování celého školského systému výchovy a vzdělání.

Ve školské politice vždy vycházela strana z toho, že výchova a vzdělání mládeže i dospělých je v socialistické společnosti významnou součástí revolučních přeměn, v nichž dělnická třída v čele s komunistickou stranou upevňuje výsledky politického vítězství nad buržoazií, rozvíjí socialistickou ekonomiku a socialistickou kulturu, formuje nové společenské vztahy a vychovává socialistického člověka. Proto jsou vysoce aktuální a poučná slova V. I. Lenina, které pronesl k otázkám školy na VIII. sjezdu KS(b) v roce 1919:

„KSR si klade za úkol dokončit přeměnu školy, zahájenou Říjnovou revolucí 1917 z nástroje třídního panství buržoazie v nástroj zničení tohoto panství a zároveň úplné likvidace rozdělení společnosti na třídy. Škola se musí stát nástrojem diktatury proletariátu, tj. nejen šířitelem ideového, organizačního a výchovného vlivu proletariátu na poloproletářské a neprole-

tářské vrstvy pracujících mas v zájmu úplného potlačení odporu vykořisťovatelů a nastolení komunistického zřízení.“

O historickém zápase mezi silami socialismu a kapitalismu sehrává školství a celá výchovně vzdělávací soustava úlohu důležitého ideologického nástroje, s jehož pomocí se vyzbrojují dorůstající generace a masy pracujících marxisticko-leninským světovým názorem, komunistickou morálkou a všemi potřebnými znalostmi a dovednostmi, které umožňují člověku, aby plně rozvinul své schopnosti a uplatnil své zájmy. V tomto duchu Říjnové plénum důsledně pojímá školu jako významný nástroj třídního boje a ideologického boje a jako instituci nejen pedagogickou, ale současně výrazně ideologickou a politickou.

V naší zemi, která rozvíjí výstavbu a obranu socialistického společenského řádu na principech marxismu-leninismu, je zákonitě, že komunistické straně, která důsledně prosazuje tyto principy, připadá největší odpovědnost a z ní vyplývající vedoucí úloha v celé společnosti, tedy i v oblasti školství, výchovy a vzdělání. Odpovědnost za realizaci školské politiky strany přísluší však nejen škole, ale i všem složkám a institucím naší společnosti, které jsou povinny účinně pomáhat straně při vytvoření a při uskutečňování cílevědomého programu komunistické výchovy a vzdělání. I v podmínkách naší Čs. lidové armády musíme vždy tímto způsobem k realizaci školské politiky strany v oblasti vojenského školství odpovědně přistupovat.

Vojenské školství se dnes objektivně stává důležitým činitelem ovlivňujícím další rozvoj armády. Rozhodný progresivní krok byl učiněn přijetím usnesení PÚV KSČ z 21. dubna 1972 k „Systému přípravy důstojnických kádří a rozvoji vojenského školství“. Na základě tohoto usnesení došlo k podstatným změnám ve struktuře vojenského školství. Smyslem změn není pouze reorganizace vojenských škol, ale především zdokonalení obsahu výchovy a výuky.

Požadavky na vojenské školství

V současné epoše revolučních přeměn v oblasti společenské i vědeckotechnické upevňuje socialismus své základy cílevědomým působením na vědomí lidí, aby je zbavil pout starého myšlení spjatého s morálkou kapitalistické společnosti a formuloval jejich socialistické uvědomění. Ideologické plénum proto postavilo před naše vojenské školství požadavek

vychovávat budoucí generaci důstojnického a praporčíckého sboru ČSLA přísně v duchu marxisticko-leninského světového názoru, k socialistickému kolektivismu, k úctě ke společenskému vlastnictví, k socialistickému vztahu k práci a plnění vojenských povinností, i uvědomělé socialistické morálce a kázní, k socialistickému vlastnictví a proletářskému inter-

nacionalismu, k solidaritě s bojem revolučních sil proti světovému imperialismu. Nedílnou součástí těchto cílů je důsledný boj proti nacionalismu a antisovětskému, proti přežitkům minulosti a všem projevům buržoazní ideologie a hluboké nenávisti k nepřítelům socialismu.

Ideologie vědeckého komunismu je celou svou podstatou učení zaměřena k přeměně společnosti. V. I. Lenin požadoval, aby komunismus nebyl něčím naučeným, ale aby byl osvojován uvědoměle a prosazován v každodenní praxi. Školská politika strany vyjádřená na říjnovém plénu principálně vychází z těchto idejí a zaměřuje naše úsilí na důsledný boj proti knižnímu pojetí výuky a výchovy, usiluje o těsné spojení školy se životem. Zároveň s pečlivým výběrem základních faktů a pouček zdůrazňuje nutnost rozvoje samostatného tvůrčího myšlení, vede k syntetickému pojetí poznání a podněcuje rozvoj duševní i fyzické aktivity mladého člověka. Ze závěru říjnového pléna jednoznačně vyplývá, že ideálem socialistické výchovy není jedinec pasivně se podřizující a přizpůsobující daným poměrům, ale člověk vybavený znalostmi a návyky samostatné práce, které mu umožní logicky myslet, aktivně vytvářet nové hodnoty a jednat s vědomím vlastní socialistické odpovědnosti. Socialistická škola je školou pracovní v tom nejširším slova smyslu. Musí pracovat tak, aby nebylo plýtváno časem a silami velitelů, vědeckopedagogického sboru, žáků a posluchačů a aby Tito plnili úkoly odpovídající jejich věku, schopnostem, kvalifikaci a adekvátním podmínkám.

Skutečnost, že vedoucí třídou naší společnosti je dělnická třída ve svazku s rolnictvem a inteligencí, se musí v plném rozsahu odrážet i v třídním přístupu k teoretickému řešení a praktickému řešení základních úkolů školské politiky strany. Problém v podmínkách vojenského školství nemůžeme považovat za vyřešený jen tím, že byly zřízeny dvouleté důstojnické školy, především pro dělnickou mládež. Správné uplatňování třídního principu spočívá v komplexním řešení podmínek pro její přístup na všechny stupně a typy vojenských škol a zabezpečování vzdělání a kádrového růstu, jak to odpovídá společenské váze a poslání dělnické třídy, naší společnosti a třídnímu charakteru naší armády. Řešení tohoto problému se dotýká všech článků vojenského školství a kádrové práce v armádě vůbec, útvarům počínaje až po nejvyšší orgány.

Nové požadavky na kvalitu výchovných cílů vojenských škol spočívají v jednotě potřeb společnosti, armády a zájmů

jedince. Spočívají v důrazu na celospolečenská hlediska, s nimiž se uvádějí v soulad práva člověka s jeho povinnostmi ke kolektivu a k celku. Mají na zřeteli vzájemnou podmíněnost všestranného pokroku celé socialistické společnosti a plného rozvoje každého jejího člena, jednotu materiálních, kulturních a ideově politických hodnot ve spojení s vysokou kázní a socialistické svobody.

Společensky revoluční proces, jehož výsledky upevňujeme a dále rozvíjíme ideově výchovnou činnost, je úzce spjat v socialistické společnosti s vědeckotechnickou revolucí. Již dnes ze školské politiky strany evidentně vyplývá požadavek vyzvat všechny nezbytné závěry z faktu, že vědeckotechnická revoluce a její důsledky ve vojensství podstatně zvýší nároky na kvalitu všeobecného polytechnického vzdělání, socialistické uvědomlosti a odborné přípravy. Musíme však respektovat, že i vědeckotechnická revoluce má své etapy, které nelze přeskakovat nebo dokonce ignorovat. Proto velmi obezřetně musíme vážit při koncipování přípravy kádru, co je nutné a možné realizovat v bližší perspektivě a co ve vzdálenější budoucnosti. Je to problém, nad nímž se musí zamyslet a řešit nejeden řídicí orgán, ale všechny články soustavy vojenského školství.

V každém případě již dnes znamená příprava pro povolání ne pouze orientaci na celoživotní výuku jednou osvojených poznatků a dovedností, ale rozvoj všech tvůrčích schopností mladého člověka, především pak schopnosti samostatně se vzdělávat. Připravenost našich absolventů využít získaných znalostí a dovedností v praktické účasti na rozvoji výstavby a obrany socialistické společnosti musíme považovat za jedno z nejdůležitějších kritérií pro posouzení efektivnosti výchovně vzdělávací činnosti. Splnění těchto ideově politických cílů má i svou metodickou a didaktickou stránku. Jde zejména o to, že i naše vojenské školy stále příliš upínají pozornost jen k vlastnímu vyučování. Ne vždy je v rozvoji a ve formování myšlení žáků a posluchačů ujasněna funkce školy jako celku a dochází k jednostrannému přístupu při uplatňování jednoty výuky a výchovy, teorie a praxe. Splnit tento náročný úkol lze jen cestou důsledného uplatňování spojování obsahu výchovy a vzdělání s praxí a nepřipustit přitom diskreditaci tohoto principu podřizováním úzkým pragmatickým požadavkům a uplatňování chybných metod při jeho prosazování, jak tomu bylo v minulosti.

Celý komplex otázek spojení školy se životem a praxí nelze však chápat jedno-

stranně. Vycházíme-li z poznatků, že člověk se musí vzdělávat po celý život, musí i praxe hledat spojení se školou. Jde o to, že závěry říjnového pléna ve vztahu ke školství, výchově a vzdělání nejsou věci jen vojenského školství samotného, ale měly by vést k vypracování komplexního programu zapojování všech příslušníků armády do celoživotního výchovně vzdělávacího procesu v souladu s nepřetržitým rozvojem vědy, techniky, kultury a požadavky bojové činnosti na přípravu vojenských kádřů. Vojenské školy si přitom musí uvědomit, že jejich péče o absolventy musí být trvalá a cílevědomá.

Priorita důrazu, který je kladen na ideově výchovné působení školy, musí být opřena o solidní znalosti. Z říjnového pléna jasně vyplývá, že rozumová výchova a studium základů věd musí být úzce spjaty se světonázorovou výchovou a s morálně politickým působením přísně v duchu marxisticko-leninské ideologie. Ani výchova bez vzdělání, ani vzdělání bez výchovy by nemohly splnit cíle, které klade naše strana před socialistické školství. Jediné v dialektické jednotě obou procesů je záruka, že vojenské školy budou za pomoci všech ostatních činitelů vychovávat občany — obránce vlasti, naprosto oddané ušlechtilým ideám socialismu a komunismu, socialistické vlastence a internacionalisty, vždy odhodlané nasadit pro jejich uskutečnění své nejlepší síly a schopnosti.

Účinnost socialistické výchovy je podmiňována důsledným sepětím s materiálními podmínkami a sociálním prostředím naší společnosti a Čs. lidové armády. Mar-

xismus-leninismus vyvrací idealistické představy o výchově jako všemocném prostředku působícím nezávisle na materiální základně a sociálním prostředí. Nelze připouštět recidivy minulé praxe, kdy se vážné nedostatky v těchto oblastech měly kompenzovat ve sféře výchovy. Zároveň nesmíme zapomínat na fakt, že tvůrcem těchto podmínek je člověk. Proto výchova jako proces formující člověka je významným faktorem, který může účinně ovlivňovat tvorbu materiálních podmínek a sociálního prostředí. Tento vztah dialektické vzájemnosti vystupuje zvláště výrazně do popředí v současné etapě vývoje armády a zejména v nadcházející etapě vědeckotechnické revoluce a v jejich projevech ve vojensktví.

Pokud jde o rozvoj jednotlivých typů a stupňů vojenských škol, musíme zabezpečit jejich perspektivu v souladu s perspektivní potřebou kádřů pro všechny sféry činnosti v armádě. Jde o to, zabezpečit, aby se rozvoj vojenských škol v žádném případě nedostával do rozporu s touto potřebou. V souladu s tím je třeba zpracovat obsah, organizaci a metody práce orgánů armády, vojenského školství, vojenských škol i civilní veřejnosti tak, aby napomáhala orientovat zájem mužské mládeže o vojenské povolání společensky nejpotřebnější, zejména pro velitelský směr a pro politickou práci apod. Je to problém, který nesmíme podceňovat. Přestavba vojenského školství by se bez jeho vyřešení stala neúčinnou a neovlivnila by kvalitu a bojovou sílu Čs. lidové armády, jak to předpokládá a sleduje usnesení předsednictva ÚV KSČ.

K rozvoji vojenského školství

Minulé období přineslo mnoho poučení pro další rozvoj vojenského školství. Prvním z nich je poznatek o nezbytném souladu perspektivních cílů s realitou současnosti, především kádrovými a materiálními podmínkami dneška. Naše cíle nemohou nevstát v úvahu výchozí stav a naše možnosti. Stejně nesprávné však je podléhat tlaku současného okamžiku a ztrácet ze zřetelů cílovou perspektivu, jak byla stanovena usnesením předsednictva a dalšími stranickými dokumenty. Při jeho objasňování v současném období považujeme za hlavní, aby si všichni, kteří mají s vojenskými školami co do činění, uvědomili, že výstavba vojenských škol nebude ukončena k 1. září 1973, že jejich rozvoj je otázkou velmi dlouhodobou.

V přípravě pedagogických a velitelských kádřů, v řízení vojenského školství a budování moderní materiálně učební

základny bude nutné dosáhnout zásadního pokroku a potřebného předstihu, aby se vytvářely optimální předpoklady pro realizaci obsahu školské přestavby. Na jejich včasné a operativní řešení a zabezpečení je závislý konečný výsledek politických a ideových záměrů strany v přípravě vojenských kádřů.

Za neméně závažný úkol je důležité považovat vytváření příznivé atmosféry v celé armádní veřejnosti a podněcování účinného zájmu a pochopení řídících orgánů všech stupňů k vytváření předpokladů pro vysokou efektivnost výchovně vzdělávací práce vojenských škol. Bez tohoto pochopení nebudou moci vojenské školy úspěšně realizovat vůdčí princip socialistické školy — spojit ji se životem společnosti a učinit ji nedílnou součástí života Čs. lidové armády.

Důležitou podmínkou úspěchů našich cílů je plná aktivizace všech vojenských škol a angažovaná spoluúčast každého jednotlivého vědeckopedagogického pracovníka a velitele na připravované modernizaci obsahu, metod a organizačních forem směřující k podstatnému zdokonalení výchovně vzdělávací práce s posluchači — budoucími důstojníky a praporčíky.

Základním problémem, se kterým bychom se měli postupně vypořádat, je požadavek závazného souladu mezi extenzivní a intenzivní stránkou rozvoje. Vojenské školství nemůže jen mechanicky odrážet a reagovat na kádrovou situaci v armádě. Bylo by z hlediska realizace cílů školské politiky strany nebezpečné, kdyby i nadále v naší pozornosti rozvoji vojenského školství převládaly zřetelné extenzivní, zatímco otázky vnitřní intenzifikace by nesprávně ustupovaly do pozadí.

Jako základní úkol pro školství stávil říjnové plénum zvýšení kvality komunistické výchovy. Z těchto důvodů bude nutné po uskutečnění strukturálních úkolů a opatření více obracet pozornost především směrem k modernizaci obsahu výchovně vzdělávacího procesu, jakož i k celé vnitřní práci vojenských škol v socialistickém duchu.

Významným úkolem pro úspěšnou realizaci školské politiky je studium zkušeností z přípravy vojenských kádřů našich spojenců, zejména Sovětské armády a rozvíjení vlastních výzkumů.

Stupňující se dynamika společenského, vědeckého a technického pokroku se nemůže vyhnout změnám v oblasti školství, výchovy a vzdělání. Jejich stabilizace v tradičním slova smyslu je již konzervativním prvkem. Změny však vždy musí znamenat skutečný pokrok, pohyb vpřed, musí být plánovité a odpovídat perspektivním potřebám, nesmí docházet k improvizovaným „převratům“. Z tohoto „systému“ řídicí práce jsme se již nejednou mohli na vlastní kůži dostatečně poučit. Není to jednoduchý úkol. Vždyť oblast školství a vzdělání lze považovat za jednu z „nejkonzervativnějších“ oblastí. Vzniká aktuální úkol — uvedení dosavadních metod a prostředků do souladu se současnými vědeckými a technickými možnostmi.

Realizace usnesení XIV. sjezdu a Řjnového pléna ÚV KSČ v oblasti vojenského školství vyžaduje orientovat se především na řešení současných základních problémů, které jsou v určitém smyslu společné pro všechny typy a stupně vojenských škol.

Především vzniká problém zvýšení efektivity pedagogické práce. Vědecká organizace výchovně vzdělávacího procesu je úkolem dnešního dne a na jejím rozvoji se musí podílet jak humanitní, tak exaktní vědy.

Dále půjde o prohloubení ideově výchovného vlivu vojenských škol, zvláště důsledným uplatňováním jednoty výchovy a výuky, o zvýšení efektivity celé soustavy vojenského školství a vytváření podmínek pro zkvalitnění práce vojenských škol.

Posílení ideově výchovného vlivu vojenských škol vyžaduje důsledně uplatňovat vědecký koncipovaný obsah socialistické výchovy v cílevědomě promyšleném systému výchovného působení. To by se mělo odrážet i v nové koncepci učebních plánů a programů, komplexních plánů, politickoideové výchovy a plánů získávání dovedností a návyků pro praktickou práci u vojsk, důsledně trvat na jejich vypracování a realizaci v každé vojenské škole po celou dobu studia.

V celém systému výchovy a výuky je nutné bojovat za důsledné uplatnění zásad ideovosti, vědeckosti, stranickosti a výchovnosti spolu s aktivizujícími metodami, formami a prostředky vyučování, a to tak, aby se stále výrazněji realizoval princip uvědomělé sebevýchovy a sebevzdělávání žáků a posluchačů.

Zajištění vyšší efektivity činnosti vojenského školství vyžaduje důsledně respektovat cíle a společenskou funkci jeho jednotlivých článků a přiměřenou organizaci výchovně vzdělávací práce tak, aby v zásadě každý žák a posluchač mohl úspěšně splnit požadavky příslušného stupně a typu školy. Ne vždy existuje jednotné chápání tohoto vysoce aktuálního pedagogického, ale i politického problému.

Přítom základním předpokladem efektivní práce všech článků vojenské školy je důsledné a komplexní využívání vyučovacího času a kategorické vyloučení všech vlivů, které narušují organizovanou a cílevědomou výchovně vzdělávací práci vojenských škol.

Vojenské školy mohou úspěšně splnit své úkoly jen za účinné podpory celé armádní veřejnosti. V zájmu jednotného postupu bude nutné účinněji koordinovat a usměrňovat vliv všech činitelů ve prospěch jejich efektivní práce. Součástí tohoto vlivu se musí stát i aktivní účast na vytváření lepších podmínek pro práci vojenských škol a vědeckopedagogického sboru. Přestavba vojenského školství vyžaduje konkrétní pomoc vojenským ško-

lám při doplňování a přípravě vědeckopedagogického a velitelského sboru, zabezpečení náboru žáků a posluchačů, rozvíjení materiálně učební a výcvikové základny a v jiných otázkách, které determinují kvalitu přípravy důstojníků a praporčíků na jednotlivých školách.

V podmínkách práce, zejména vojenských středních škol, se musíme účinněji vyrovnat s vysokým procentem odchodovosti ze škol, která během studia dosahuje i více než 50 procent a vyrovnávání rozdílů v pracovním tempu a výkonu

žáků a posluchačů. Uspokojování se s průměrností je možné považovat za hlavní překážku dalšího zvyšování efektivnosti práce vojenských škol a aktuální nejen pedagogický, ale i z hlediska požadavků říjnového pléna vysoce ideově politický úkol.

Z rámcových úkolů stanovených říjnovým plénem se musí odvozovat úkoly jednotlivých typů a stupňů vojenských škol tak, aby na sebe organicky navazovaly a vzájemně se doplňovaly a vytvořily jednotný systém.

Význam osobnosti učitele

Při realizaci závěrů Říjnového pléna vystupuje před vojenskými školami do popředí základní problém — zvyšování kvality komunistické výchovy, důsledné uplatňování principů jednoty výchovy a výuky v náročnějších kritériích při posuzování výsledků v přípravě kádru pro potřeby Čs. lidové armády. Rozhodujícím činitelem kvalitní výchovné práce je především odborně politický a ideologický vyspělý učitel.

Proto splnit tak náročný program práce na úseku vojenského školství, to především předpokládá dále systematicky rozvíjet práci s vědeckopedagogickým sborem, který sehraje rozhodující roli v celém výchovně vzdělávacím procesu. Nastalo období, kdy se musíme přestat přesvědčovat v tomto nevyvratitelném faktu a rozpracovat celý program pro formování a prohlubování marxisticko-leninského a odborného profilu vědeckopedagogického a velitelského sboru na vojenských školách.

V prvé řadě bychom měli analyzovat a střízlivě zhodnotit současný stav ve vědeckopedagogickém sboru po jeho očistě a doplnění novými soudruhy, objektivně posoudit, jak se nám jej podařilo kádrově posílit a doplnit, ideově a politicky zpevnit. Nesmíme podlehnout klamně iluzi, že jsme již splnili všechny úkoly, aby se každý vědeckopedagogický pracovník stal přesvědčivým bojovníkem za komunistickou výchovu na našich vojenských školách a za uplatňování stranickosti v životě a

práci každého jednotlivce, že již všichni se vypořádali s pozůstatky minulosti.

Další závaznou otázkou školské politiky je výběr, příprava a upevňování společenského postavení vědeckopedagogického sboru. Ve výběru a v přípravě se musíme zaměřit na zkvalitnění a prohlubování ideově politické a odborné přípravy s důrazem na důsledné uplatňování třídně politických aspektů, na dokonalé ovládnutí metodologických a didaktických otázek, na těsné spojení s praxí — vůbec vytvořit ucelený systém dalšího permanentního vzdělávání vědeckopedagogického sboru. V tomto procesu musíme během 12 let zabezpečit obměnu vědeckopedagogického sboru z důvodu nepříznivé věkové struktury. Na řešení tohoto problému závisí budoucnost a kvalita výchovně vzdělávací práce na vojenských školách a tím i kvalita důstojnického a praporčíckého sboru ČSLA. Bez nadsázky je možné říci, že není v současné době před řídicími orgány služebními i stranickými, stranickými organizacemi významnější úkol než jakým je řešení otázek souvisejících s dalším zkvalitňováním vědeckopedagogického sboru. Politická práce s vědeckopedagogickým sborem, stanovená na říjnovém plénu, sleduje náročný cíl, aby stále hlouběji pronikal k politickému jádru své práce a stal se účinným příslušníkem širšího stranického aktivu, který se uvědoměle angažuje v procesu ideologického boje strany za komunistickou výchovu žáků a posluchačů vojenských škol a našich pracujících.

Před vojenskými školami stojí velmi náročné, ale splnitelné úkoly. Stojíme před problémem naučit se umět soustředit své úsilí na řešení hlavních úkolů. Při jejich plnění bychom měli postupovat trpělivě, plánovitě, cílevědomě a důsledně a získat pro jejich realizaci naprostou většinu příslušníků vojenských škol a celou armádní veřejnost.

Naše vojenské školy mají všechny předpoklady, aby mobilizaci dosud nevyužitých rezerv cestou racionalizace, zefektivnění a integrace jednotlivých svých článků dosáhly postupně stanovených cílů.